

В. І. Жиглов

Степові трофеї

Переклала
на українську мову Неплюєва Олена

В. И. Жиглов

Степові трофеї

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=17714398

ISBN 9785447459796

Аннотация

Це весела і цікава книга стане прекрасним подарунком для вашої дитини. У ній розповідається про дивовижну природу і її численних мешканців, які володіють унікальними здібностями. Читаючи цю книгу мимоволі задумаєшся про те, як мало ми ще знаємо про братів наших менших.

Содержание

Хамелеон	5
Білка	8
Конец ознакомительного фрагмента.	9

Степові трофеї

В. І. Жиглов

*Присвячую моїм дітям
Аркадію і Марині
внучкам Дарині і Катерині
а також сестрам
Ларисі, Наталі та Ірині*

Перекладчик Олена Неплюєва

© В. І. Жиглов, 2017

© Олена Неплюєва, переклад, 2017

ISBN 978-5-4474-5979-6

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Хамелеон

Після закінчення третього шкільного класу батько взяв мене з собою на все літо в геологічну експедицію.

Під кінець серпня місяця до нас в геологічний палатковий табір привезли багато стиглих кавунів. У жаркий полудень, коли нещадно палить сонце і немає анінайменшого вітерця, їсти нічого не хочеться, але від соковитих стиглих кавунів не відмовлявся ніхто.

Незабаром неподалік від нашого палаткового табору виникла невелика купа з кірок, з'їдених кавунів. А оскільки вони стали притулком безлічі комах, які теж поспішали поласувати залишками кавунових кірок, то поряд з цією купою з'явилися і ящірки мисливця, не менші любительки цих комах.

Найбільший інтерес, серед них, представляла ящірка хамелеон, що прозвала так за свою дивовижну здатність змінювати колір свого шкірного покриву, залежно від кольору предмета, на якому вона знаходилася в даний момент.

Ось ящірка хамелеон видерлася на смугасто-зелену кавунову кірку й відразу забарвилася в смугасто-зелений колір, ставши абсолютно непомітною. Потім вона перемістилась далі, її тіло наполовину опинилося на яскраво-червоному кавуновому м'якуші і в той же момент ця частина її тіла забарвилася в яскраво-червоний колір!

Якби ми не спостерігали за її пересуванням, то розрізнити ящірку хамелеона серед кавунових кірок, було б абсолютно неможливо. До того ж, угледівши хоч якусь небезпеку, вона ураз втікала і зникала в рідкісній, випаленій сонцем рослинності.

Але одному з наших молодих співробітників все ж таки вдалося приловчитися і впіймати цю дивовижну ящірку. А оскільки час обідньої перерви вже добігав кінця, і необхідно було йти в черговий геодезичний маршрут, то цей молодий співробітник, довго не роздумуючи, сховав спійманого хамелеона у свій спальний мішок і закрив його верх на застібку-блискавку.

Ввечері, повернувшись стомленим з тривалого пішого переходу під пекучими сонячними променями, він, очевидно, зовсім забув про свою денну знахідку і, злегка повечерявши, став укладатися спати оскільки на завтра належало пройти новий не менш важкий маршрут. Але як тільки він зняв одяг і сунув голі ноги у свій спальник, щось дуже холодне і, як йому здалося, навіть слизьке, нестримно побігло по його голій нозі і по всьому тілу.

Від несподіванки він підняв обидві ноги і з силою ударив ними по своєму похідному розкладному ліжку, на якому лежав його спальний мішок і голосно закричав. Ліжка, не витримавши такого сильного удару, в ту ж мить розвалилося. І коли ми з усього палаткового табору збіглися на цей гучний крик, то побачили нашого горе-натураліста таким, що

лежить на підлозі разом зі своїм зламаним ліжком.

Врешті-решт, він все ж таки і сам згадав про свою денну знахідку і став намагатися витягнути її назад зі свого спального мішка. Але ця ящірка хамелеон виявилася не з боязкого десятка і, не ставши чекати свого повторного упіймання, втекла на волю, а нашому горе-натуралістові при світлі електричного кишенькового ліхтарика довелося ще довго лагодити своє зламане ліжко.

Білка

Коли я навчався в четвертому класі, моя ровесниця сусідська дівчинка Агнеса завела собі білого пухнастого цуценя, але не дуже любила за ним доглядати і вчасно годувати. Тому більшу частину часу пес проводив у нашому дворі, поки повністю не перейшов до нас на продовольче забезпечення. Сусідка, побачивши прихильність своєї собаки до нашого дому, зробила шляхетний жест і сказала, що безоплатно дарує мені свою собаку.

В цей час на космічному кораблі злітали в космос і благополучно повернулися на землю дві знамениті собаки, яких звали Білка та Стрілка. А оскільки маленький щеня був білого кольору, то його теж назвали Білкою.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.